

SAVITRI

Sri Aurobindo

**Boek II Het Boek van de Wereldreiziger
Canto VIII De Wereld van Onwaarheid, de
Moeder van het Kwaad en de Zonen van
Duisternis**

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE

Het Boek van de Wereldreiziger

Canto Acht

De Wereld van Onwaarheid, de Moeder van het Kwaad en de Zonen van Duisternis

De Donkere Anarchie, p. 220

Openingsopmerkingen voor het Canto

Nadat hij aan ons de algemene beschrijving geopenbaard heeft en de atmosfeer van verscheidene niveaus van neerdaling in de Hel, beschrijft Sri Aurobindo nu de wezens en krachten van het kwaad en duisternis, de oudermacht, die hen geboorte gaf en tenslotte hun vergelding en einde.

Openingsopmerkingen

Er is een lumineuze anarchie, waar ieder wezen bewust is van zijn eenheid en leeft door de wet van de Waarheid, zoals het zich ontvouwt. Dit creëert een spontane lumineuze orde en harmonie. Bij de tegengestelde pool is er, als zijn schaduw, een chaotische harmonie, een extreme graad van gescheidenheid, waar ieder wezen niet alleen afgesneden is van het Al, maar ook van anderen en zelfs binnen zichzelf.

Het verborgen hart van de Nacht

Toen kon hij het verborgen hart van de Nacht zien:
Het werken van haar starre onbewuste
Openbaarde de eindeloze verschrikkelijk Leegte.

Aldus neerdalend in de extreme grenzen van de Hel, ontdekt Aswapati het hart van de Nacht, haar duistere werk, dat onbewust gedaan wordt, haar angstwekkende besef van een eindeloze en betekenisloze leegte.

Geestloze blanco Oneindigheid

Een geestloze blanco Oneindigheid was daar;
Een Natuur, die de eeuwige Waarheid ontkende
In de vergeefs snoevende vrijheid van zijn denken
Hoopte God te vernietigen en alleen te regeren.

Dit duistere en blanco Oneindige ontkende de Waarheid, waar het de schaduw van was. Zijn arrogante en egoïstische denken, afgesneden van het universele besef in de naam van vrijheid, hoopte God te vernietigen uit het menselijke denkvermogen, zodat het de hele natuur kan claimen als zijn veld en haar Heer zijn.

Geen getuigend Licht

Er was geen soevereine Gast, geen getuigend Licht;
Niet geholpen zou het zijn eigen naargeestige wereld scheppen.

Hier was geen lumineuze getuigende ziel, geen goddelijke gast vanbinnen, waar het onbewust van bleef. Alles, dat het zag, was een blinde en naargeestige wereld, die geschapen en mechanisch gedreven werd door een onbewuste natuur.

Monsterlijke ziel

Zijn grote blinde ogen keken uit op demonische daden,
Zijn dove oren hoorden de leugens, die zijn stomme lippen spraken;
Zijn enorme misleide waanidee nam vaste vormen aan,
Zijn geestloze waarnemingsvermogen huiverde van heftige
verbeeldingen;
Met het voortbrengen van een ruw principe van leven
Verkregen kwaad en pijn een monsterlijke ziel.

Deze duistere matrix, die blind en doof is, keek naar de demonische handelingen en nam hen als de enkele waarheid. Zijn stomme lippen spraken de onwaarheid en nam deze denkbeeldige demonische vormen en gigantische figuren als soevereinen. Het leefde door zijn eigen bedrog, terwijl het een ruw principe van het leven rechtvaardigde met kwaad en pijn als zijn voedsel. Dit duistere besef van een schaduwachtig zelf werd foutief erdoor genomen als de ziel.

Titanische wezens en demonische vermogens

De Anarchisten verrezen uit de vormloze diepten,
Geweldige Titanische wezens en demonische vermogens,
Wereldego's teisterden met lust en denken en wil,
Uitgestrekte denkvermogens en levens zonder een geest vanbinnen:
Ongeduldige architecten van dwaling 's huis,
Leiders van een kosmische onwetendheid en onrust
En sponsors van verdriet en sterfelijkheid
Belichaamden de duistere Ideeën van de Afgrond.

Deze duistere staat van onbewustheid gaf geboorte aan de duistere ideeën van de Afgrond. De anarchistische gedachten, die alleen gretig waren om zijn lusten en ego's te bevredigen, de demonische vermogens, de Titanische wezens en wereld-ego's worden gedreven door deze zielloze gedachte, die een wereld bouwt in dwaling en ongeduld, de leiders, die onwetendheid propageren en onrust en genadeloze en wrede daden, die verdriet en dood toebrengen, worden allen geboren uit dit duistere idee van lust en haat en kwaadheid en verschrikking en hebzucht.

Het Wezen, dat de Hel verbeeldde

Een schaduwachtige substantie kwam in de leegte,
Schemerige vormen werden geboren in de gedachteloze Leegte
En draaikolken ontmoetten en maakten een vijandige Ruimte
In welks zwarte plooien het Wezen de Hel verbeeldde.

Deze leegheid van de Afgrond was gevuld met een schaduwachtige substantie, waaruit schemerige vormen tevoorschijn kwamen, die antwoordden op duistere ideeën en gedreven door verduisterde en perverse willen. Een ruimte werd gecreëerd, die tegengesteld was aan de Waarheid en het Licht. Terwijl hij deze ruimte binnenging en bewogen werd door zijn perverse denken en wil, verbeeldde juist het Wezen de Hel.

Slotopmerkingen

Dit is alleen het begin van een lange reis en ontmoeting met zulke wezens en krachten, die het oorspronkelijke plan vervormd hebben en de schepping veranderd in een werkelijke hel. Hun actie wordt speciaal gevoeld en zichtbaar gemaakt in denkvermogens, die gedreven worden door gigantische ego's en lusten voor vermogen en hebzucht naar geld.

Het Valse Oneindige, p. 220-221

Openingsopmerkingen

Duisternis heeft geen werkelijkheid van zichzelf. Het is een schaduw, die onze aandacht claimt, alsof het een zelf-bestaande werkelijkheid zou zijn. Dus ook valsheid heeft geen werkelijkheid van zichzelf. Het is een verdraaiing van het lichaam van de waarheid. Lijden heeft geen werkelijkheid van zichzelf. Het is een verstrikking van de heerlijkheid in eindige en overgankelijke vormen. Ook het Onbewuste is een schaduw van het Oneindige en verschijnt vandaar als eindeloos en oneindig.

Onwerkelijkheid werkelijk gemaakt

Zijn ogen, die de drievoudig gepantserde somberheid doorboorden,
Identificeerden hun zicht met zijn blinde staren:
Gewend aan het onnatuurlijke duister, zagen zij
Onwerkelijkheid werkelijk gemaakt en de Nacht bewust.

Aswapati is een yogi en vandaar niet langer bedrogen door verschijningen. Zijn ogen penetreren de somberheid, die de wereld omhult in onbewustheid, lijden en valsheid. Daarbij leert hij, hoe de duisternis geboren wordt en hoe het een onwerkelijke werkelijkheid tovert.

Enorme calamiteitsdromen

Een gewelddadige, woeste en formidabele wereld,
Een oeroude schoot van enorme calamiteitsdromen,
Kronkelde zich als een larve in de duisternis,
Die het behoedt voor de speerpunten van Hemel's sterren.

Het was een wereld, waar zwakheid en geweld, woeste wreedheid regeerden, die een formidabele verschijning droegen. Het was, alsof deze Nacht vol was van calamiteitsdromen, die naar buiten snelden uit haar schoot voor hun realisatie. Verborgen als een opgerolde larve, werd het veilig gehouden voor het lumineuze oog van het Hemel's Licht.

Een immense negatie

Het was de poort naar een valse Oneindigheid,
Een eeuwigheid van desastreuze absoluten,
Een immense negatie van spirituele dingen.

Deze duistere schaduw imiteerde het eeuwige en het oneindige en gaf een absolute zin of verschijning aan de desastreuze dromen van de Nacht. Deze wereld en haar krachten ontkenden en negeerden alles, dat hoog en waar en nobel en goddelijk is.

De grote val

Alles, wat eens zelf-lumineus was in de geest's sfeer
Veranderde nu in hun eigen duistere tegendelen:
Het Bestaan stortte ineen in een zinloze leegte,
Dat toch een nulpunt-oorsprong was van de werelden;
De Onbewustheid, die de kosmische Geest verzwolg,
Produceerde een universum uit zijn dodelijke slaap:
Zaligheid, gevallen in zwarte coma, ongevoelig,
Rolde zich terug naar zichzelf en God's eeuwige vreugde
Door een valse schrijnende gedaante van verdriet en pijn,
Nog altijd smartelijk genageld aan een kruis,
Gefixeerd in de grond van een stomme gevoelloze wereld,
Waar geboorte een pijn was en de dood een kwelling,
Opdat niet alles te snel zou veranderen in gelukzaligheid.

De schepping van deze wereld was het resultaat van een enorme val van de lumineuze vermogens, die tevoorschijn kwamen uit de Ene allerhoogste. Het Wezen sprong in een slaap van Nietsheid, Zaligheid veranderde in verdriet en pijn, waarheid groeide in valsheid. Aldus droeg de Onbewustheid de zaden van pijn. Daar was geboorte zelf een pijn en dood een kwelling. Dit alles veranderde evolutie in een langzaam en vaak pijnlijk proces.

Slotopmerkingen

Uit deze sprong van de goddelijke vermogens uit hun toestand van eenheid werd de wereld gevormd, waaruit pijn en valsheid geboren zijn.

De Schoot van de Nacht, p. 221-222

Openingsopmerkingen

De hel is zozeer een uiterlijke conditie als dat het een innerlijke ruimte is. Het bestaat in een of andere innerlijke dimensie van het bestaan en soms kruipt de donkere invloed ervan in ons eigen leven en vervuilt het met de adem ervan. Een donker principe van het Leven perverteert en verdraait het lichaam van de waarheid.

Priesteres van Diversiteit.

Gedachte zat, als een priesteres van Perversiteit,
Op haar zwarte drievoet van de drieëne Slang
En las door tegengestelde tekenen het eeuwige script,
Een tovenares, die leven's God-bestel omkeerde.

Het denken, dat bedoeld was voor nabijheid van de goden, was een vermogen voor perversiteit in dat domein. Het keerde het script om van God en vervalste daarbij haar betekenis. In plaats van dat de Ziel en God de oorsprong is, maakt het de ziel en God een laatste product van materie en haar processen. Denken werd daarbij een priesteres van Diversiteit, die donkere dingen voorzag en een god creëerde, die genoot van de wereld en haar bestuurde met angst, toorn en lust.

Godeloos woord

In donkere gangpaden met kwade ogen als lampen
En fatale stemmen zingend van de apsis,
In vreemde infernale schemerige basilieken
De magie intonerend van het goddeloze Woord,
Droeg de ominieuze diepzinnige Ingewijde
Het ritueel van haar Mysteriën voor.

Deze priesteressen van perversiteit proclameerden de wet van angst en dood met kwade intentie in hun hart. Deze onzuivere denkvermogens, die gedreven worden door onderbewuste impulsen en krachten, gaven hun gospels van geweld en lust als allerhoogste vermogens en de wereld aanbad hen als hoogste waarheden, terwijl het hun donkere invloed accepteerde.

Lijden als dagelijks voedsel

Daar was lijden Natuur's dagelijks voedsel,
Verlokkelijk voor het angstige hart en vlees,
En foltering was de formule van heerlijkheid,
Pijn bootste de hemelse extase na.

Deze wezens leefden door het lijden van anderen en van zichzelf als voedsel. Zelf-marteling door drugs en gewelddadige opwinding en stimulans, marteling van het lichaam en de zintuigen, was hun manier om gelukkig te zijn. Het was een wereld van tamas, waar alleen een sterke impuls en gewelddadige stimulans een besef van leven kon geven. De subtielere en verfijndere gewaarwordingen en gevoelens hadden daar geen plaats en gingen niet erkend.

Hypocriete bloesem

Daar begiet het Goede, een onbetrouwbare tuinman van God,
Wereld's upas-boom met deugd
En entte, zorgvuldig met het uiterlijke woord en daad,
Zijn hypocriete bloesem op het inheemse kwaad.

Alle middelen werden gecorrumpeerd, het goede en de deugd inbegrepen, om kwade doeleinden te dienen. Hun leven was doordrenkt in valsheid; --- zij spraken over hoge en mooie dingen voor persoonlijke verwervingen, hun uitwendige daden werden gedreven door een zelfzuchtig motief. Het was een leven van een hypocriet, dat er goed uitzag aan de oppervlakken, maar was verrot vanbinnen.

Valstrik van de hel

Alle hoge dingen dienden hun lagere tegenpool:
De vormen van de Goden onderhielden een demonische cultus:
Hemel's gezicht werd een masker en een valstrik van de Hel.

Religie en aanbidding werden aangeboden op het altaar van de duistere goden en demonencultussen voor zelfzuchtige doelen en kwade doeleinden.

Onbepербare en vage Vorm

Daar in het hart van het vergeefse fenomeen,
In een enorme actie's gekrompen kern
Zag hij een Vorm, onbepербaar en vaag,
Gezeten op de Dood, die alles opslokt, wat geboren is.

Daar, in het hart van die wereld, waar niets waar is en alle dingen vals zijn, zag Aswapati de Schaduwachtige vorm achter de Dood, die alle dingen verzwoeg naar hun doem. Het was een pijnlijke en verrotte kern, een duistere en dreigende afgrond.

Een kil, gefixeerd gezicht

Een kil gefixeerd gezicht met ijzingwekkende en bewegingsloze ogen,
Met haar vreselijke drietand uitgestrekt in haar schaduwachtige hand,
Doorstak zij alle schepselen met hetzelfde lot.

Koud en emotioneel, wreed en zonder gevoelens, gefixeerd en rigide in haar uitzicht zonder medelijden of compassie, zat de moeder van het Kwaad en Duisternis, terwijl zij alle schepselen doorboorde met haar driepoot van valsheid, lijden en onbewustheid.

Slotopmerkingen

Dit is het huis van de Nacht, waar Aswapati de Moeder van het Kwaad en Duisternis ontmoet.

De Geboorte van het Kwaad, p. 222-223

Openingsopmerkingen

Het kwaad was geboren uit de schoot van de Nacht. Het droeg een vorm en gedaante en streefde om de wereld te veroveren met zijn schaduw.

De aanraking van het leven

Toen er niets was, behalve Materie zonder ziel,
En een geestloze holte het hart was van de Tijd,
Toen raakte het Leven voor het eerst de onmerkbare Afgrond;
De grimmige Leegte wekkend tot hoop en smart
Trof haar bleke straal de ongepeilde Nacht,
Waarin God zichzelf verborg voor zijn eigen blik.

Toen er geen andere schepping was, behalve ons materiële universum, dat verschijnt uit een donkere Onbewuste Afgrond, raakte het leven de lage diepten aan, waarin God Zichzelf had verborgen voor Zijn eigen zicht. Haar straal verstoorde de slaap van materie met hoop en verdriet.

Sluimerende mystieke waarheid

In alle dingen zocht zij hun sluimerende mystieke waarheid,
Het ongesproken Woord, dat alle onbewuste vormen inspireert;
Zij greep in zijn diepten naar een onzichtbare Wet,
Tastte in de schemerige onbewustheid naar zijn denkvermogen
En streefde een weg te vinden voor de geest om te zijn.

Het leven ging de peilloze Afgrond binnen om haar mystieke waarheid te ontdekken en het vermogen, dat zichzelf uitdrukte door materiële vormen. Zij probeerde de wet te kennen, de gedachten, die materie beweegt. Zij streefde om een weg te vinden voor de Geest, die erin verborgen is, om te verschijnen.

Antwoord uit de Nacht

Maar uit de Nacht kwam een ander antwoord.

Maar wat ze eerst ontdekte, was niet de geest, maar de wet van duisternis, het vermogen van verdeling, dat geboorte gaf aan ontelbare materiële vormen. Dit vermogen bood eerder weerstand dan dat het de geest uitdrukte. Zo kwam het leven de weerstand tegen van materie voor het geest's vermogen.

Onderste matrix

Een zaad was in die onderste matrix geworpen,
Een stom niet gepeild kaf van geperverteerde waarheid,
Een cel van een onmerkbare oneindigheid.

In die inspanning werd een zaad van het leven geworpen in de donkere gebieden van het bewustzijn beneden. De harde schil van een geperverteerde waarheid omgaf de kleine kern van licht, die bedekt was met duisternis. De onbewuste oneindigheid baarde kleine eenheden van leven.

Een monsterlijke geboorte

Een monsterlijke geboorte bereidde zijn kosmische vorm voor
In Natuur's titanische embryo van de Natuur, Onwetendheid.

Uit de schoot van de duisternis en onwetendheid begon dit zaad zich te ontwikkelen als Natuur, de moeder van alle dingen, voorbereid om dit monsterlijke leven te geboren te laten worden.

Lichaam van Doem

Toen in een fataal en ontzagwekkend uur,
Verhief iets, dat ontsprong uit het grimmige Onbewuste's slaap,
Onwillig voortgebracht door de verstomde Leegte,
Zijn omineuze hoofd tegen de sterren;
De aarde overschaduwend met zijn enorme lichaam van Doem
Verkilde het de hemelen met de dreiging van een gezicht.

Toen in een omineus moment van Tijd was een schaduw onwillig geboren uit de stomme onbewuste leegte. Het groeide om de aarde en de hemelen te bedekken met haar koude en dreigende gezicht. Haar lichaam van doem sprong op om de sterren te verzwelgen.

Een schaduwachtige Wil

Een naamloos Vermogen, een schaduwachtige Wil verrees
Immens en vreemd voor ons universum.

Een duister Vermogen, een schaduwachtige Wil, die het Hoogste imiteerde, verrees immens en onbekend voor ons universum

Slotopmerkingen

Aldus was het kind van de duisternis geboren in de Nacht van God met een doeleinde, dat niemand kon peilen.

Het Onvoorstelbare Doeleinde, p. 223

Openingsopmerkingen

Het is inderdaad onvoorstelbaar, wat betreft het waarom en waarvoor van Kwaad en duisternis en dwaling met onze beperkte menselijke intelligentie geabsorbeerd in het uitwendige en onmiddellijke. Toch is de Wijsheid, die werkt in het hart van de Nacht, werkelijk en dient een doel in het grootse schema van dingen.

De mantel van de Nacht

In de onvoorstelbare Bedoeling, die niemand peilen kan,
Bekleedde een uitgestrekt Niet-Wezen zich met vorm,
De grenzeloze Onwetendheid van de onbewuste diepten
Bedekte de eeuwigheid met nietsheid.

Er is een verborgen doeleinde in de schepping, die ons huidige menselijke denkvermogen niet kan peilen. Er is een reden, een goddelijke reden, zogezegd, waarom het eeuwige Zijn gezicht bedekt met het masker van nietsheid en het Al-Bewuste Zichzelf beperkt in onbewuste vormen.

Kosmische pijn

Een zoekend Denkvermogen verving de ziende Ziel:
Het leven werd een enorme en hongerige dood,
De Geest's zaligheid was veranderd in kosmische pijn.

Dit enorme doeleinde, dat besloten is voor onze ogen, zag de waarheidsvisie van de Ziel, die vervangen werd door een denkvermogen, dat tast in Onwetendheid. Het leven werd daarbij een beeld van de hongerige Dood en Zaligheid veranderde in kosmische pijn.

Een machtige oppositie

Zich verzekerend van God's zelf-verhulde neutraliteit
Veroverde een machtige oppositie de Ruimte.

Alsof dit niet genoeg was, veroverde deze oppositie de Ruimte, en liet het lijken, alsof God een onpartijdige neutrale Getuige was, die weinig of niets te zeggen had in de kosmische werkingen.

Het lange proces

Een soeverein regerende valsheid, dood en verdriet
Drukte zijn woeste hegemonie op de aarde;
Door disharmoniëren van de oorspronkelijke stijl
Van de architectuur van haar lot's ontwerp
Vervalste het de eerste kosmische Wil
En verbond met strijd en vreselijke lotgevallen
Het lange en trage proces van het geduldige Vermogen.

De schepping had een spontane, bijna miraculeuze opbloei kunnen zijn, maar de kosmische Wil van het Goddelijke is vervalst geweest en vervormd door valsheid, die het hart bestuurt en het denkvermogen van de mens. Het is de oorzaak van wanorde en disharmonie en veroordeelt ons tot een nadelig lot en een langzame en lange en pijnlijke worsteling van de evolutie.

Gedeformeerd en mismaakt

Door dwaling te planten in de substantie van dingen
Maakte het een Onwetendheid van de alwijze Wet;
Het verbijsterde de zekere aanraking van leven's verborgen zin,
Hield de intuïtieve gids dom in Materie's slaap,
Deformeerde het insect's instinct en de bruoit's,
Mismaakte mensen's gedachte-geboren menselijkheid.

Het zaaide het zaad van dwaling in de schepping en liet de Wet van de Waarheid veranderen in een Wet van Onwetendheid. Als gevolg van het effect ervan sliep Intuïtie op de bank van materie in het hart van het leven en vormen werden gedeformeerd en mensen's denken mismaakt en verdraaid en week af van het rechte pad van de waarheid.

Een schaduw

Een schaduw viel over de enkele Straal:
Verduisterd was het Waarheidslicht in de spelonk van het hart,
Dat onopgemerkt brandt in de altaar crypte
Achter het stille vlies' heimelijkheid,
Dat de Godheid van het heiligdom vergezelt.

De ziel in de mens, die alleen de waarheid kende, was gesluiert in het hart. Een schaduw viel over de straal van het Licht, die schijnt in onze zielen en joeg het na als een metgezel.

Slotopmerkingen

We vinden, dat Aswapati's queeste gericht is op dit peilloze doeleinde, zodat deze pijnlijke passage van de aarde en de mensheid verkort en geminimaliseerd kan worden.

De Vreselijke Antagonistische Energie, p. 223-224

Openingsopmerkingen

Ingebed in de schepping is de kracht, die onze evolutionaire vooruitgang tegenwerkt. Het blijft de ziel terugtrekken naar het duistere Onbewuste, waaruit het oprijst naar Vrijheid, Eenheid, Vrede, Licht en Zaligheid.

De imitatie

Zo was de vreselijke antagonistische Energie geboren,
Die de eeuwige Moeder's machtige vorm imiteert
En haar lichtende oneindigheid bespot
Met een grijs vervormd silhouet in de Nacht.

Deze antagonistische Energie probeert het Vermogen te imiteren, dat het ontkent. Zij imiteert de Goddelijke Moeder, terwijl zij heel goed weet, dat op een dag haar masker af zal slijten. Waar er ook duisternis is en obscuriteit en onbewustheid, daar handelt zij door haar schaduw te werpen om met Haar lumineuze oneindigheid te spotten.

De klimmende ziel intomen

Door de passie in te tomen van de klimmende ziel,
Forceerde zij het leven tot een trage en aarzelende tred;
Haar hand's deflecterende en vertragende gewicht
Is gelegd op de mystieke evolutie's boog:
De kronkelige lijn van haar misleidende denkvermogen
Zien de Goden niet en de mens is machteloos;
Door de goddelijke Vonk in de ziel te onderdrukken
Dringt zij de menselijke val terug naar het beest.

Door een omheining van duisternis te zetten om de ziel, legt zij een langzaam tempo op aan de ziel's passie om te klimmen. Zij buigt de rechte reis af in slinkse paden en zijpaden en maakt de evolutie een zwaar en moeilijk proces. Zelfs de goden worden vaak bedrogen door haar oneerlijke manieren, wat te zeggen van de mens, die impotent is voor haar kracht. Aldus ontwerpt zij onze val van de menselijke naar een beestachtige staat, waarbij zij het God-licht binnen onze ziel onderdrukt.

Zij voelt de Ene

Toch voelt zij in haar formidabele instinctieve denkvermogen
De Ene groeien in het hart van de Tijd
En ziet de Onsterfelijke schijnen door de menselijke vorm.

In het proces van aanvallen van de karavaan van Licht en het Goddelijke tegenwerken begint zij te groeien uit haar toestand van extreme duisternis en

verdeling. Zij voelt de Ene groeien in de schepping en ziet de ziel schijnen met het licht van de Waarheid in onsterfelijke vormen.

Zij besluit gealarmeerd

Gealarmeerd voor haar heerschappij en vol van angst en razernij
Besluit zij ieder licht, dat glinstert door de duisternis,
Zijn stralen werpend uit de geest's eenzame tent,
Hopend erbinnen te gaan met wrede heimelijke tred
En in de wieg het goddelijke Kind ter dood te brengen.

Toch gaat zij door om zelfs krachtiger tegen te werken, omdat zij weet, dat het einde van haar heerschappij nabij is. Gevuld met angst en razernij sluipt zij door de Nacht, terwijl zij zoekt naar enige vonk van hoop en licht. Haar doel is om heimelijk binnen te gaan en de ziel in de wieg zelf te doden.

Onberekenbaar is haar sterkte

Onberekenbaar zijn haar sterkte en listigheid;
Haar aanraking is een fascinatie en een dood;
Zij doodt haar slachtoffer met zijn eigen heerlijkheid;
Zelfs van het Goede maakt zij een haak om naar de Hel te slepen.

Haar sterkte en vermogen van bedrog kan niet onderschat worden. Zij trekt haar slachtoffer aan door plezier, voordat zij hem doodt op het altaar van duisternis. Haar deceptie is zodanig, dat het slachtoffer zich vaak niet realiseert, dat hij gedood wordt en een gewillig slachtoffer voor haar wordt. Zij kan zelfs deugden gebruiken en alles, dat we over het algemeen als goed waarderen om haar slachtoffer te slepen naar de afgronden van duisternis en dood.

De wereld vlucht naar haar doodstrijd

Voor haar vlucht de wereld naar haar doodstrijd.

Door haar net van deceptie vlucht de mensheid blind naar de hel, terwijl het denkt, dat het de hemel is en duisternis kiest over licht en haar opvolgende doodstrijd en pijn.

Slotopmerkingen

Zoals altijd benadrukt Sri Aurobindo de noodzaak van waakzaamheid en discriminatie, uit vrees dat de aspirant gevangen wordt door haar bedrieglijke en doortrapte wegen.

Ondergang van een Ziel, p. 224-225

Openingsopmerkingen

Het spirituele leven is vol van haar eigen gevaren, als gevolg van deze krachten van duisternis en valsheid, die een aspirant 's voet najagen en eraan klampen. Een groot doorzettingsvermogen, waakzaamheid, en oprechtheid zijn noodzakelijk om door de omslachtige vallen te gaan, die neergelegd zijn door de krachten van het Kwaad op de weg.

Een veroverde gevangene

Vaak valt de pelgrim op de Eeuwigheid 's weg,
Slecht verlicht door wolken door de bleke maan van het Denkvermogen,
Of alleen zwervend over kronkelige zijpaden,
Of verloren in woestijnen, waar geen pad gezien wordt,
Overmeesterd door haar leeuwensprong,
Een veroverde gevangene onder haar vreselijke klauwen.

De aspirant voor het hogere leven komt eenvoudig onder de aanval van deze 'tegenwerkende en vijandige krachten,' zoals zij vaak genoemd worden, wanneer hij probeert om het pad te lopen door de sterkte van zijn denkvermogen alleen. Terwijl hij niet leunt op de Genade, loopt hij het risico om overweldigd te worden door verrassing, terwijl hij alleen dwaalt en het spoor van het Pad verliest. Zo wordt hij een gevangene van de lagere sfinx, die hem houdt onder haar verschrikkelijke klauwen.

Een vijandige Natuur

Bedwelmd door een brandende adem
En verliefd geworden op een vernietigende muil,
Eens een metgezel van het geheiligde Vuur,
Vergaat de sterfelijke voor God en Licht,
Een Tegenstander heerst over hart en brein,
Een Natuur, vijandig aan de Moeder-Kracht.

Deze Tegenwerkende en Vijandige krachten, die de aspirant aanvallen en bestormen, zijn werkelijk en vol van deceptie en sluwheid. Een van hun favoriete methoden is om de aspirant naar beneden te trekken door de kracht van lust en een sterke aantrekking naar seks. De aspirant lijdt daarbij onder een val en is verloren voor het Licht, dat hij een beetje zag in zijn opwaartse vooruitgang. Zijn hart en brein worden gecontroleerd door de Tegenwerkende en Vijandige krachten, die tegengesteld zijn aan de Goddelijke Moeder's werkingen.

Een eind maken aan geloof

Het zelf van het leven geeft zijn instrumenten prijs
Aan Titaanse en demonische agentschappen,
Die de aardenatuur verheerlijken en ontwrichten:
Een gekapte vijfde columnist is nu denken's gids;
Zijn subtiele defaitisten-gemompel maakt een einde aan het geloof
En, wonend in de borst of fluisterend van buitenaf,
Een liegende inspiratie, wreed en duister,
Een nieuwe orde vervangt de goddelijke.

De actie van deze vijandige krachten is om het ego-zelf te verheerlijken en de persoon een instrument te maken van hun duistere en omslachtige ontwerpen. Zo wordt de aardse Titaan geboren en de demon, die instrumenten zijn van deze grote tegenstander en die alleen leven ter wille van het verheerlijken van hun ego. Deze krachten staan geen enkele hoop toe of geloof om te groeien in hun wezen. Pessimisme is hun potente gereedschap en een valse en verduisterde inspiratie begint de goddelijke Wil te vervangen en vervormen.

Verstomd de geheime stem

Een stilte valt over de geest's hoogten,
Van het gesluierde heiligdom trekt de Godheid zich terug,
Leeg en koud is de kamer van de Bruid;
De gouden Nimbus wordt nu niet meer gezien,
Niet langer brandt de witte spirituele straal
En voor eeuwig verstomd is de geheime Stem.

De stemmen, die de ziel aanbidden om te klimmen, vallen stil en het psychische wezen trekt zich terug achter de sluier van een duistere en gevallen natuur. De kamer van het meest innerlijke hart, waar men de warmte en lieflijkheid van de ziel voelt, wordt koud en de gouden aura, die eromheen groeide, wordt niet meer gezien. Het vuur en het licht van aspiratie sterft af en de begeleidende stem vanbinnen is verstomd, terwijl de menselijke natuur steeds meer overweldigd wordt door de vijandige energieën.

Een naam wordt weggestreept

Dan wordt door de Engel van de Wachttorens
Een naam weggestreept uit het registerboek;
Een vlam, die in de Hemel zong, verzwakt en stom,
In verwoesting eindigt het epos van een ziel.

De god, die waakte over de ziel's bestemming, strepen dan de naam weg. De vlam, die omhoog rees tot de hemel, eindigt in val en verwoesting.

Tragedie van de innerlijke dood

Dit is de tragedie van de innerlijke dood,
Wanneer het goddelijke element is verbeurd
En slechts denkvermogen en lichaam voortleven om te sterven.

Het kan zelfs gebeuren, dat de ziel het lichaam verlaat, terwijl het denkvermogen en het leven doorgaan om het te bewegen, gedreven door de vijandige krachten. Dit is de werkelijke tragedie van de innerlijke dood, van het leven zelfs, ofschoon de ziel zijn inspanning gestaakt heeft in dit leven en zich terugtrekt in de psychische wereld.

Slotopmerkingen

Dit is het slechtst mogelijke lot, dat de zoeker van de opwaartse weg kan teisteren. Maar er is een Genade en de Goddelijke Liefde, die zelfs waakt over de bestemming en in een moment deze duistere illusie kan vernietigen, wanneer er een roep is en een instemming van de aspirant.

De Vijanden van God, p. 225-226

Openingsopmerkingen

In zekere zin kan er geen enkele vijand van God zijn, omdat Hij alles is. Maar in de processen van wording en terwijl we een dynamisch principe van actie ontdekken, kunnen we zien, dat er krachten en vermogens zijn, die zich richten op de Goddelijke Wil en het grote ontvouwen helpen, zoals er ook andere krachten zijn, die afleiden en de oorspronkelijke Wil perverteren en het grote Plan tegenwerken.

Verschrikkelijke agentschappen

Want verschrikkelijke agentschappen staat de Geest toe
En er zijn subtiele en enorme Vermogens,
Die zichzelf afschermen met de verhullende Onwetendheid.

Het Goddelijke spel staat verschrikkelijke krachten en duistere vermogens toe, zowel als hun zegje te hebben in een gegeven tijd en ruimte. Natuurlijk heeft het Goddelijke het laatste woord en deze krachten worden alleen toegestaan, omdat zij de manifestatie versnellen en perfectioneren. Dit zijn enorme vermogens van Duisternis, die bedekt werken door de sluier van Onwetendheid, waarbij ze ontsnappen aan detectie.

Haters van licht

Nakomelingen van de diepten, vertegenwoordigers van de schimmige
Kracht,
Haters van licht, intolerant tegenover vrede,
Voor het denken apen zij de stralende Vriend en Gids na,
Terwijl zij zich in het hart verzetten tegen de eeuwige Wil,
Versluieren zij de occulte verheffende Harmonist.

Deze krachten zijn in opstand opgerezen uit de Afgrond. Zij haten licht en zijn intolerant voor vrede. Zij kunnen zichzelf presenteren als een briljante gids, terwijl zij hun duistere suggesties werpen op het onwetende denkvermogen van de mens. Toch verzetten zij zich in hun hart tegen de Goddelijke Wil en versluieren de geest van harmonie, die werkt om de schepping te verheffen. Zij zijn vertegenwoordigers van wanorde en creëren verstoringen van verscheidene soorten.

De rigide dogma's van religieuze geloofsbelijdenissen

Zijn wijsheid's orakels worden ons tot ketenen;
De deuren van God hebben zij gesloten met sleutels van belijdenis
En door de Wet zijn onuitputtelijke Genade buitengesloten.

Een van hun middelen van actie is om religieus onderwijs te veranderen in een rigide dogma. Zo wordt religie, die bedoeld is om te mensheid voor te bereiden om de vrijheid van de Geest te proeven, nog een andere binding, die de wil vastbindt om te vliegen voorbij het bekende in het Onbekende. Bovendien laten zij, met hun excessieve stress van moraal goed en verkeerd, zowel als beloning en straf door wat zij God noemen, ons de Genade vergeten, die er altijd is om naar beneden te leunen naar de worstelende mensheid, om te helpen en helen en verheffen.

Underscheppers van de karavaan van Licht

Langs alle Natuur's lijnen hebben zij hun posten uitgezet
En de karavanen onderschept van het Licht;
Waar ook de Goden handelen, komen zij tussenbeide.

Deze vertegenwoordigers van Valsheid en Duisternis wachten altijd in de hinderlaag voor de zoekers van Licht om het te bereiken. Zij vallen deze aan op een onverwacht moment, wanneer de beschermingen naar beneden zijn. Waar er ook een op God gericht zoeken is, daar hebben zij hun posten opgezet om de pelgrim's ziel te onderscheppen.

Juk op het hart

Een juk is gelegd op wereld's schemerige hart;
Haar slagen zijn gemaskeerd van de hemelse Zaligheid,
En de gesloten periferieën van het briljante Denkvermogen
Blokken de fijne ingangen van het hemelse Vuur.

Zij bonden het hart vast in kleine en nauwe bewegingen en maskeren de Zaligheid, die onze reis ondersteunt. Zij omcirkelen het Denkvermogen, en limiteren daarbij zijn schittering tot nauwe grenzen en blokkeren daarbij de ingang en ontwaking van intuïtie en aspiratie.

Ijzeren heren van de Tijd

Altijd lijken de duistere Avonturiers te winnen;
Zij vullen de Natuur met kwaad's genootschappen,
Veranderen de overwinningen van de Waarheid in nederlagen,
Verkondigen de eeuwige wetten als onwaarheden,
En laden de dobbelstenen van Doem met tovenaarsleugens;
De wereld's heiligdommen hebben zij in bezit genomen, hun tronen opgeëist.

In verachting van de afnemende kansen van de Goden
Claimen zij de schepping als hun veroverde leengoed
En kronen zichzelf de ijzeren Heren van de Tijd.

Deze duistere krachten lijken altijd te winnen, terwijl zij de wereld vullen met instituten, die Kwaad bestendigen. Terwijl zij verkondigen, dat hun verkeerde interpretaties waarheid zijn, veranderen zij de victorie van het goede in haar nederlaag. Zij haken de menselijke ziel met leugens en slepen het naar de Afgrond. Zo spotten zij met de goden en nemen schrijnen in beslag en zetels van vermogens door omslachtige wegen. Terwijl zij de schepping veroveren door hun duistere en gevaarlijke vermogens, verkondigen zij zichzelf als koningen en vestigen zichzelf als de harde en harteloze ijzeren Heren van de Tijd.

Slotopmerkingen

Aldus werken de grote opposanten vaak onder de kledij van de formele religie en culten en geloofsovertuigingen. Daar zijn iemand's afweer vaak verlaagd en het vermogen van onderscheiding afgestompt door een misplaatst vertrouwen.

De Zonen van de Duisternis, p. 226-227

Openingsopmerkingen

Er zijn niet alleen krachten, maar wezens, wiens taak het juist is om God tegen te werken. Door chaos en verwarring te creëren in de wereld, helpen zij de Nacht naar triomf en wanorde om te verharderen in de Wet. Zij roepen de vermogens aan van duisternis om hen te ondersteunen en te versterken.

Altaren van de triomferende Nacht

De adepten van de illusie en het masker,
De bewerkers van Natuur's val en pijn
Hebben hun altaren gebouwd van de triomferende Nacht
In de lemen tempel van het aardse leven.

Deze wezens en krachten huisvesten zich in materie en bouwen hun forten daar. Als de adepten in de kunst van illusie en terwijl zij bedrieglijke maskers dragen, nemen zij het denkvermogen van de mens in bezit, waardoor zij hun val en lijden weten te bewerken. Zo veranderen zij dit lichaam, dat bedoeld is om een tempel van het Goddelijke te zijn, in een tempel voor de priesters van de Nacht.

De gemijterde priesters

Op de verlaten districten van het geheiligde Vuur,
Voor het retabel in de mystieke rite
Tegenover het schemerige vlies, dat niemand kan doorboren,
Intoneert de gemijterde priester zijn plechtige hymne
En roept hun vreselijke aanwezigheid op in zijn borst:
Terwijl hij aan hen de ontzagwekkende Naam toekent
Reciteert hij de syllabes van de magische tekst
En maant tot de ongeziene communie's daad,
Terwijl tussen de wierook en het gemompelde gebed
Alle wrede onheil, waarmee de wereld wordt geteisterd,
Wordt gemengd in de schuimende kelk van het menselijke hart
En aan hen ingeschonken als sacramentele wijn.

Wanneer de ziel zich terugtrekt op de achtergrond en het hart koud wordt, nemen deze krachten, die eens heilige plaats voor hun duistere offer heiligde. Terwijl zij de duistere vermogens aanroepen van de Afgrond, geven zij hen goddelijke namen. Zij roepen deze vermogens aan om hun lust en hebzucht te bevredigen en hun toorn en haat te vervullen. Zo vergroten zij deze duistere elementen in de menselijke natuur en creëren daarbij verwoesting in de wereld.

Goddelijke namen aannemen

Terwijl zij goddelijke namen aannemen, begeleiden en heersen zij.

Terwijl zij zichzelf neerzetten als goddelijke wezens, heersen zij door het vervullen van duistere verlangens en begeleiden de mensheid op het pad van ondergang, terwijl zij proberen om zich te laten doorgaan voor goddelijke wezens.

Opponenten van het Hoogste

Als opponenten van het Hoogste zijn zij gekomen
Vanuit hun wereld van zielloos denken en vermogen
Om door vijandigheid het kosmische schema te dienen.

Toch dienen zij ook een doeleinde van God's uitgestrekte spel, waarbij vaak het goede uit het kwade komt. Hun doeleinde is om de groeiende goddelijkheid tegen te werken in dingen, maar dit wordt ook gebruikt door de Hoogste voor zijn onbegrijpelijke doeleinde.

De nacht is hun toevlucht

De nacht is hun toevlucht en strategische basis.

Zij weigeren overgave aan het Goddelijke en prefereren overgave aan de Nacht, nemen toevlucht in de vouwen van de duisternis en bouwen hun basis in de Afgrond.

Massieve vestingen van somberheid

Tegen het vlamme Zwaard, het lichtende Oog,
Leven zij als in een bastion in massieve vestingen van somberheid,
Kalm en verzekerd in zonloze privacy:
Geen verdwalende lichtstraal van de Hemel kan daar binnengaan.

Ver buiten het bereik van het Licht en de Goddelijke vermogens leven zij in een toestand van eeuwigdurende somberheid. Duisternis en depressie, lijden en pijn zijn hun dagelijkse voedsel. Zij verafschuwen Licht, omdat het stappen buiten hun comfort zone van inertie zou betekenen en inspanning maken naar opstijging.

Werkplaats van de creatieve Dood

Gepantserd, beschermd door hun dodelijke masker,
Zitten de reusachtige zonen van de Duisternis
Als in een werkplaats van de creatieve Dood
En beramen het drama van de aarde, hun tragische toneel.

Terwijl zij in hun duistere onderbewuste werkelijkheden zitten, beschermd achter dodelijke maskers van valsheid, beramen de zonen van de Duisternis de tragedies

op aarde. Zij vinden ingenieuze manieren om lijden op te leggen en terreur en pijn aan de schepping en levende wezens, zodat zij hun perverse smaak kunnen bevredigen.

Gevaarlijke bogen

Allen, die de gevallen wereld zouden verheffen, moeten komen
Onder de gevaarlijke bogen van hun vermogen;
Want zelfs voor de stralende kinderen van de goden
Is verduisteren hun privilege en verschrikkelijke recht.

Allen, die aspireren om deze wereld een betere plaats te maken, allen, die aangeworven zijn in de dienst van het Goddelijke, allen, die proberen om Vrede en Licht en Liefde te brengen op deze aarde, die verscheurd is door lijden en pijn, moeten hun weerstand het hoofd bieden. Zelfs de goeden moeten deze bedrieglijke en verschrikkelijke strategen bevechten, een recht, dat hun gegeven is in het schema van de voorzienigheid van dingen.

De passage door de hel.

Niemand kan de hemel bereiken, die niet door de hel gegaan is.

Allen, die streven naar een groter en goddelijke leven, moeten deze monsters op een dag het hoofd bieden.

Slotopmerkingen

Juist, zoals er goden zijn, die krachten van licht zijn, zijn er ook hun tegenhangers, de krachten van de duisternis. Zij worstelen en een gevecht vindt plaats in elk menselijk hart. Door hun oppositie gaat de wereld langzaam vooruit en met veel worsteling en pijn.

De Strijder Ziel, p. 227

Openingsopmerkingen

De reis van yoga vereist, dat men een strijder ziel is, omdat men de enorme innerlijke en uiterlijke uitdagingen moet ontmoeten. Dit is waar voor alle authentieke yoga, maar zoveel te meer voor de yoga van transformatie, waar de oude krachten, de wezens van de duisternis, die heersen over de aarde en de mensen, veel meer weerstand bieden.

De reiziger moet wagen

Ook dit moet de reiziger van de werelden wagen.

De reiziger van het opwaartse pad moet wagen en de aanvallen weerstaan van de lagere natuur en de onderbewuste krachten, die hen ondersteunen.

Datumloze duel's strijd

Als een strijder in het datumloze duel's strijd,
Ging hij binnen in een stomme, wanhopige Nacht
Om de duisternis uit te dagen met zijn lumineuze ziel.

Als een strijder moet Aswapati de werkelijkheden binnengaan van opperste wanhoop en duisternis. Hij moet deelnemen in de tijdloze gevechten van Licht en Duisternis. Hij moet de duisternis uitdagen en het tegemoet gaan met de straling van zijn ziel.

Woest en jammerlijk gebied

Terwijl hij met zijn stappen de somberheid op de drempel alarmeerde,
Kwam hij in een woest en jammerlijk gebied,
Bevolkt door zielen, die nooit zaligheid hadden geproefd;
Onwetend als blindgeboren mensen, die het licht niet kennen,
Konden zij het ergste kwaad gelijkstellen met het hoogste goed,
Deugd was in hun ogen een gezicht van de zonde
En onheil en misère waren hun natuurlijke staat.

Zijn stappen alarmeerden de wezens van deze werkelijkheid, die leven in de eeuwigdurende somberheid en misère. Kwaad was hun dagelijkse voedsel en pijn hun voortdurende toestand. Deugd werd geminacht in die werkelijkheid en terwijl zij het licht van discriminatie misten, namen zij het kwade voor het goede en het goede voor het kwade. Het was een inversie van waarden, zagezegd. De wezens van deze werkelijkheid kenden de vreugden niet van God, die door de schepping loopt als een sap van het leven.

Verschrikkelijke administratie

Een verschrikkelijke administratie's strafwetboek,
Die van verdriet en pijn de algemene wet maakten,
En universele vreugdeloosheid heeft bevolen,
Had het leven veranderd in een stoïcijns sacrament
En foltering in een dagelijks festival.

Het was een vreemd land, bevolkt met wezens, die een waren in hardheid, wreedheid en een algemene ervaring van verdriet en pijn. Aldus hadden zij een universele regel van vreugdeloosheid en gemakkelijk toegebrachte harde straf aan diegenen, die de wet overtraden. Marteling was hun middel van feestelijkheid en een stoïcijnse houding hun burgerlijk gedrag.

Gelach en plezier werden verbannen

Een verordening was uitgevaardigd om geluk te kastijden;
Gelach en plezier waren als dodelijke zonden uitgebannen:
Een denkvermogen zonder vragen was gelijkgesteld aan wijze tevredenheid,
Een saai hart's stille apathie als vrede:
Slaap was daar niet, verdoving was de enige rust,
De dood kwam, maar bracht noch respijt noch het einde;
Altijd leefde de ziel voort en leed meer.

Het strikte en verschrikkelijke strafwetboek van dit domein verbood enig soort geluk. Te lachen en genieten was een zonde en het ontwijfelbare denkvermogen, dat blind gehoorzaamde aan deze duistere dictaten, werd beschouwd als wijs en tevreden. Vrede werd vervangen door een stille apathie, die nergens om gaf en geen sympathie had of compassie. De slaap was eerder een verdoving dan een rust. Een toestand van constant lijden was er, waarvan de Dood zelfs geen respijt kon geven.

Verschrikking en kwelling

Altijd dieper drong hij door in dat koninkrijk van pijn;
Rondom hem heen nam de verschrikking van een wereld toe
Van kwelling, gevolgd door ergere kwelling,
En in de verschrikking een grote kwaadaardige vreugde,
Blij om zijn eigen en andermans rampspoed.

Hoe meer hij deze werkelijkheid van pijn peilde, hoe meer hij de verschrikking en kwelling tegenkwam, gevolgd door ergere kwelling. Deze toestand van verschrikking gaven deze wezens een slechte vreugde, een perverse smaak in hun eigen en anderen's rampspoed.

Slotopmerkingen

Alle hoge en grote waarden werden omgekeerd in deze wereld en een duistere en perverse vorm gegeven. Zodanig was de magie van een kwade verandering, die men in deze werkelijkheid tegenkwam.

De Werkelijkheid van Lijden en Pijn, p. 227-228

Openingsopmerkingen

Lijden en pijn worden gevonden, waar er ook onwetendheid is. Maar over het algemeen is er een instinctieve drang om uit deze toestand te komen. Maar in die hel was lijden de wet en manier van leven, gekoesterd als de regel van leven. Het was zo, omdat er in het Onbewuste een extreme scheiding is van de Waarheid en Licht en Zaligheid, die leidt naar extreme vormen van lijden.

Langdurige straf

Daar waren denken en leven een langdurige straf,
De adem een last en alle hoop een geseling,
Het lichaam een gebied van pijniging, een opeengestapeld ongemak;
Rust was een wachten tussen pijn en pijn.

Het leven was een last en denken een straf in dat saaie en duistere domein. Adem zelf werd ervaren als zware lading, die men moest dragen en hoop was een vloek, omdat het futiel was. Het lichaam zelf ervoer een plagende pijn onder de invloed van deze werkelijkheid, een kwellling, alsof gevuld met ongemak. Perioden van rust kwamen als gevolg van saaiheid tussen spasmen van pijn.

Wet van dingen

Dit was de wet van dingen, die niemand droomde te veranderen:
Een hard somber hart, een wrang verbitterd denkvermogen
Weigerden geluk als een walgelijke zoetigheid;
Kalmte was een verveling en eentonigheid:
Slechts door lijden werd het leven kleurrijk;
Het had het kruid nodig van de pijn, het zout van tranen.

De wet van dingen, die niemand durfde te veranderen in die werkelijkheid, waren gecentreerd rond een perverse behoefte voor lijden. Het hart werd gehard met wreedheid en harde gedachten omringden het leven. Geluk werd geweigerd als iets onnatuurlijks en excessief zoet. Vrede werd beschouwd als verveling en saaiheid. De wezens daar voelden zich alleen levend met lijden. Een toestand van extreme tamas had gewelddadige gewaarwording nodig van pijn en tranen van lijden om zich levend te voelen.

Saaie pijnlijke uren

Wanneer men kon ophouden om te bestaan, dan zou alles goed zijn;
Anders gaven slechts heftige sensaties enige levenslust:
Een furie van jaloersheid, die het gekwelde hart brandde,
De angel van moordzuchtige wrok en haat en hebzucht,
De fluistering, die naar de put lokte en verraad's slag
Wierpen levendige vlekken op de saaie pijnlijke uren.

Alleen een ontsnapping uit deze wereld zou het constante lijden beëindigen. Het leven was een constante saaie pijn, bekrachtigd door woeste gewaarwordingen, die het hart verwonden. Jaloersheid, moordende haat, verraad, lust onderbraken de saaie pijn met intens lijden en pijn.

Drama van tegenspoed

Het gadeslaan van het drama van tegenspoed,
Het gekronkel van schepselen onder de plundering van doem
En verdriet's tragische blik in de nacht
En verschrikking en het hamerende hart van angst
Waren de ingrediënten in Tijds zware beker,
Die plezierden en hielpen om van zijn bittere smaak te genieten.

De blik van de Tijd moest dit vreugdeloze drama dragen van eeuwigdurende tegenslag en het lijden van schepselen onder de plundering van de doem. De ogen van verdriet keken in de tragedies, die opgevoerd werden in de nacht. Verschrikking en angst hamerden het hart, maar waren middelen van plezier en de bittere smaak van dit drama werd daar genoten en op prijs gesteld.

Leven's lange hel

Van een zodanige wrede substantie was leven's lange hel gemaakt:
Dit waren de draden van het duistere spinnenweb,
Waarin de ziel gevangen was, huiverend en in verrukking;
Dit was religie, dit was Natuur's bestuur.

Dit was de woeste substantie, waarvan deze hel gemaakt was, waar de tijd zich eindeloos leek uit te strekken. Het was als een duister spinnenweb, waarin de zielen gevangen werden. Dit was de duistere religie, die gevolgd werd en de wet van de natuur daar.

Slotopmerkingen

Het was misschien een of andere soort contact met deze domeinen, een of andere ervaring hiervan, die leidde naar het verzinnen van termen als de eeuwige Hel. Maar in feite kan geen duisternis eeuwig zijn, zelfs ofschoon het eindeloos zou kunnen lijken.

Een Duistere Religie, p. 228-229

Openingsopmerkingen

Religies, die angst inspireren, zijn onder de meest vatbare groepen, die gemakkelijk gevangen worden door deze duistere krachten. Dit is speciaal zo, wanneer de stichter weg is en het aan de onwetende mensen is om zijn woorden te interpreteren.

Meedogenloos beeld van Vermogen

In een wrede kapel van ongerechtigheid moet men
Om een zwarte meedogenloze beeltenis van Vermogen te verheerlijken
Geknield onbarmhartige stenen binnenplaatsen oversteken,
Een plaveisel als een vloer van boosaardig lot.

De God van deze religies is een vermogen van valsheid. Hij is eerder meedogenloos dan gecompasseerd en zwelgt in kwaad. Zijn volgers leren om hun hart te harden om de vloer over te steken, die leidt naar dit beeld, alsof naar een kwaad lot. Want wat kan een slechter lot zijn dan kwaad aanbidden en het foutief nemen voor god.

Bommen en slachting

Iedere steen was een scherpe rand van genadeloze kracht
En kleefde met het bloed van gemartelde borsten;
De dorre knoestige bomen stonden rechtop als stervende mensen,
Verstijfd in een houding van doodsangst,
En uit ieder raam tuurde een omineuze priester
En zong Te Deums voor slachting's kronende genade,
Uitgeroeide steden, opgeblazen menselijke huizen,
Verbrande verwrongen lichamen, de bombardement's massaslachting.

Hun pad is een pad van meedogenloze kracht, gevuld met koud bloed van dieren en mensen. De bomen rond zijn plein voelden de aanraking van zijn wreedheid en waren gegroeid in een stijve pose van agonie. De onheilspellende priesters van deze duistere Asurische religie en cultussen gaven een dictaat en commando voor afslachting en bombarderen van steden en mensenhuisen, om mensen te doden en de mensheid zelf.

Lofzangen voor een genadeloze god

“Onze vijanden zijn gevallen, gevallen,” zongen zij,
“Allen, die onze wil weerstonden, zijn verslagen en dood;
Hoe geweldig zijn wij, hoe barmhartig zijt Gij. “

Deze omineuze priesters zongen lofliederen voor hun kwade daden en dankten god en loofden zijn genade voor het doden van hun 'vijanden'.

God's onverstoorbare troon

Aldus dachten zij Gods onverstoorbare troon te bereiken
En Hem te bevelen, die tegen al hun daden was,
Hun daden vergrotend om zijn hemelen te raken
En hem een medeplichtige te maken aan hun misdaden.

Dit was hun benadering om god's troon te bereiken door deze kwade daden en slechte handelingen en eisen zijn vermogen, van wie zij het tegenwerkten in hun harten en acties. Door te betrekken van zijn naam, maakten zij hem een medeplichtige voor hun misdaden van haat en wreedheid.

Terreur en somberheid

Daar kon geen toegeeflijk medelijden plaats hebben,
Maar hadden meedogenloze kracht en ijzeren stemmingen macht,
Een tijdloze soevereiniteit van terreur en somberheid.
Dit nam de gedaante van een verduisterde God,
Vereerd door de geteisterde armzaligheid, die hij had gemaakt,
Die een miserabele wereld onderworpen hield,
En hulpeloze harten genageld aan een onophoudelijke smart
Aanbaden de voeten, die hen vertraptten in het slijk.

Er was geen medelijden of lieflijkheid of liefde, maar alleen kwaad en haat, die vergroot was in het beeld van god. Het was een god van verschrikking en somberheid, die vereerd werd door de ellendige volgers, wiens werk was om misère te creëren en lijden voor de wereld. Deze god van haat en hoon aanbaden zij.

Slotopmerkingen

We zien, hoe kwaad zelfs enige van de "zogenaamde" grootste religieuze bewegingen in bezit genomen heeft en op een met bloed besmette troon zitten en kwade dingen doen in de naam van god.

Een Duistere Filosofie, p. 229

Openingsopmerkingen

Het is een duistere filosofie, die verdriet het pad lijkt te maken van het Goddelijke. Natuurlijk moet men verdriet het hoofd bieden, wanneer het komt, maar om het een object te maken op zichzelf, is een duistere filosofie. Tragedie, verdriet, lijden is niet, wat het Goddelijke wil in de wereld. Zij komen als incidenten van onze evolutionaire reis, die we moeten begrijpen en aanpakken, maar het pad, dat leidt naar het Al-Zaligvolle, is vol van vreugde en vrede.

Een wereld van verdriet en haat

Het was een wereld van verdriet en van haat,
Verdriet met haat als zijn enige vreugde,
Haat met anderen's droefenis als zijn feestmaal;
Een bittere grijns vertrok de lijdende mond;
Een tragische wreedheid zag zijn omineuze kans.

Hier, in dit domein, was lijden en haat het dagelijkse voedsel. Wezens van deze werkelijkheid waren bitter, droegen een frons en een sinistere glimlach over zich. Tragedie en wreedheid hadden hun volle spel in deze wereld.

De zwarte aartsengel

Haat was de zwarte aartsengel van dat domein;
Het gloeide, een somber juweel in het hart
Schroefde de ziel met zijn schadelijke stralen
En zwelgde in zijn verwoestende onmetelijkheid van macht.

Haat was een hooggeplaatste engel van deze werkelijkheid en werd een speciale plaats gegeven in het hart. Zijn kwaadaardige stralen martelden de ziel en liet de schepselen wentelen in zijn duistere vermogen, dat opgestegen was uit de Afgrond.

Instrumenten van ongeziene doem

Deze passies, die zelfs objecten schenen uit te stralen,
Want het denkvermogen liep over in het onbezielde,
Dat antwoordde met de listigheid, die het ontving,
Gebruikten tegen hun gebruikers schadelijke krachten,
Verwonden zonder handen en slachten plotseling vreemd,
Aangewezen als instrument van een ongeziene doem.

Zelfs objecten leken deze duistere passie van haat uit te stralen. Duistere en kwade gedachten van slechtheid en haat laadden de objecten daar en straalden deze energieën op hun gebruikers. Dit duistere occultisme werd beoefend door deze

wezens in de vorm van zwarte magie om hun opponenten te verwonden en te schaden en doem over hen te brengen.

Omineuze bel

Of zij maakten zichzelf een noodlottige gevangensmuur,
Waar veroordeelden waken door de kruipende uren,
Geteld door het luiden van een omineuze bel.

Deze krachten zetten de mensheid gevangen in een bewustzijn dat opgebouwd was uit haat en lijden, waar het leven bewogen werd door noten van een omineuze Tijd.

Kwade omgeving

Een kwade omgeving maakte kwade zielen slechter:
Alles was daar bewust en alles pervers.

Kwaad tierde in die omgeving, waar alle dingen bewust pervers waren als een zelfgekozen manier van leven.

Slotopmerkingen

Aldus zien we, hoe de mens gevangen raakt door toestanden van bewustzijn, die opstijgen uit de afgrond en mensen's wereld grijpen en het vullen met verdriet en haat.

Het Duistere en Gevaarlijke Avontuur, p. 229-231

Openingsopmerkingen

Aswapati waagde zich in deze duistere en gevaarlijke werkelijkheid om de bron van het vermogen ervan te weten en de remedie. Hij gaat de put binnen en de grot van de Nacht.

De helse werkelijkheid

In deze helse werkelijkheid waagde hij zelfs binnen te dringen
In haar diepste put en donkerste kern,
Verstoorde de donkere basis, durfde het oeroude bevoorrechte recht
En absolute kracht te betwisten:
In de Nacht dompelde hij zich om haar verschrikkelijke hart te kennen,
In de Hel zocht hij de wortel en oorzaak van de Hel.

Aswapati dompelt zich nu onder in de absolute kern van de Nacht. Hij probeert om haar geheime hart en bron van Vermogen te ontdekken. Hij probeert haar autoriteit uit te dagen en de oorzaak te ontdekken en de radicale kuur van de Hel.

De gekwelde diepten

Haar gekwelde diepten openen zich in zijn eigen borst;
Hij luisterde naar het geschreeuw van bevolkte pijn,
De hartslagen van zijn noodlottige eenzaamheid.

Aswapati nadert de kern van de Nacht. De gekwelde diepten, met het gemurmel van pijn gevuld, openen hun deuren in zijn borst en hij ervoer de fatale en grimmige eenzaamheid van de Nacht. Deze eenzaamheid van de Afgrond is de eenzaamheid en pijn van een opperst besef van scheiding van het Goddelijke.

Dove eeuwigheid

Boven was een kille dove eeuwigheid.

De eeuwigheid boven hem leek doof te zijn en koud ondoordringbaar voor alle aspiratie en gebed en hoop.

Passages van Doem

In vage enorme passages van Doem
Hoorde hij de Kwelgeeststem, die begeleidt om te slachten,
En bood het hoofd aan de bekoringen van het demonische Teken,
En verijdelde de hinderlaag van de vijandige Slang.

Reizend door de passages, waar men voor eeuwig verdoemd is, hoorde hij stemmen van de gnomen, die de ziel misleiden naar zijn doem. Hij stond ook tegenover de dubieuze betoveringen van de demonische kracht en de hinderlaag van de vijandige krachten, die zijn ziel's vooruitgang tegenwerkten.

Vurige innerlijke wonden

In bedreigende landstreken, in gekwelde verlatenheden
Doolde hij zonder metgezel rond over troosteloze wegen,
Waar de rode Wolf wacht bij de ondoorwaadbare stroom
En de Dood's zwarte adelaars krijsen naar de steile rots,
En de honden van onheil ontmoette, die op mensen's hart jagen,
Blaffend over de vlakten van Bestemming,
Leverde op zinloze slagvelden van de Afgrond
Schaduwachtige gevechten in stomme oogloze diepten,
Trotseerde de aanvallen van de Hel en Titaanse mokerslagen
En droeg de vurige innerlijke wonden, die te langzaam zijn om te helen.

Het is een dreigende reis door gemartelde ruimten, waar hij zonder metgezel en verlaten moet gaan. Hier wachtten en schreeuwden de vijandige krachten, de rode wolf en de zwarte adelaars van de Dood en trokken hem nader tot een vijandige bestemming. Hij betrad de strijdvelden in de Afgrond, waar men geen vaste voet heeft als ondersteuning en geblinddoekt gevechten uitvocht in blinde diepten, die geen Licht kenden. Hij doorstond de innerlijke wonden, die langzaam te genezen zijn, toegebracht door de Hel als straf voor zijn avontuur in haar werkelijkheid.

Dronk haar gifdranken

Een gevangene van een verholen magische Kracht,
Gevangen en meegesleurd in Valsheid's dodelijke net,
En dikwijls gewurgd in de valstrik van de smart,
Of gegooid in het lugubere moeras van verzwelgende twijfel,
Of opgesloten in putten van dwaling en wanhoop,
Dronk hij haar gifdranken tot er niets meer over was.

Als gevangene van een bedekte magische kracht, kroop hij in een valsheid's dodelijk net en voelde de wurgende greep van verdriet. Of hij ervoer het moeras van twijfel, dat dreigde om zijn wezen op te slokken. Of opgesloten in putten van wanhoop, dronk hij de gifdranken als een waarachtige Shiva, totdat alles geabsorbeerd was.

De vuurproef ondergaan

In een wereld, waar noch hoop noch vreugde kon komen,
Onderging hij de vuurproef van kwaad's absolute heerschappij,
Doch hield de geest's stralende waarheid intact.

Hij onderging de lange vuurproef van een vreugdeloze hopeloze toestand, die de kwaad's absolute heerschappij markeert. Toch hield hij, ondanks al deze marteling en kwelling, de stralende waarheid intact van zijn geest, waarmee hij geboren was.

Blanco ontkenning.

Niet capabel tot beweging of kracht,
In Materie's blanco ontkenning opgesloten en blind,
Vastgepind aan de zwarte inertie van onze basis
Koesterde hij tussen zijn handen zijn flakkerende ziel.

Vast in de opperste inertie van het onbewuste en de blanco ontkenning van de Materie, bleef hij als in een gevangenis, alsof zonder enige kracht. Dat alles bleef intact, terwijl zijn ziel gekoesterd werd tussen zijn handen.

Geestloze Leegte

Zijn wezen waagde zich in de geestloze Leegte,
Intolerante afgronden, die noch denken, noch gevoel kenden;
Denken hield op, gevoel faalde, zijn ziel zag nog steeds en wist.

Het is een werkelijkheid, waar denken en het denkvermogen ophouden te bestaan. Deze afgronden waren intolerant voor denken en besef en licht en haastte zich om hen te doden, zo gauw als zij geboren waren. Toch kende zijn ziel, intact en lumineus, de duisternis en keek er doorheen.

Slotopmerkingen

Aldus gaat Aswapati binnen in de kern van de Nacht, waar wanhoop en doem en een blanco ontkenning juist de weg zijn en de wet van het leven.

Wijsheid werkend in de Nacht, p. 231

Openingsopmerkingen

Wat ontdekt Aswapati daar in de kern van de Nacht? Daar ontdekt hij en ontbloot hij ook de Goddelijke Aanwezigheid, die dit verschrikkelijke masker droeg.

Curieuze kleine futiliteit

In atomische pakketjes van de Oneindigheid,
Dichtbij het stomme begin van het verloren Zelf,
Voelde hij de curieuze kleine futiliteit
Van de schepping van materiële dingen.

De domme diepten van materie openen voor het Onbewuste, vanwaar zij tevoorschijn gekomen zijn als een actie van de Genade. Daarom is de materie sterk in de greep van de duistere krachten, die zichzelf lenen voor ziekte en desintegratie. Daar voelde Aswapati de extreme krachten van verdeling, die werken in de kleinste deeltjes van materie.

Donker en bodemloos mysterie

Of, verstikt in het Onbewuste's holle schemering,
Peilde hij het donkere en bodemloze mysterie,
Van de enorme en betekenisloze diepten,
Vanwaar het worstelende leven in een dood universum verrees.

Het is het mysterie van het Onbewuste, dat Aswapati uitgezet heeft om te peilen. Omdat het een schaduw van het Oneindige is, is deze schaduw zelf als een bodemloze put. Daar behield hij de oorsprong van het leven, dat verstikt werd door het donkere Onbewuste en worstelt om tevoorschijn te komen uit de materie.

Verzegeld zintuig

Daar in de grimmige identiteit, verloren door het denkvermogen,
Voelde hij het verzegelde zintuig van de gevoelloze wereld
En een stomme wijsheid in de onwetende Nacht.

Daar ontdekte Aswapati het verzegelde zintuig van schepping en de stomme Wijsheid aan het werk in haar hart. Daar ontdekte hij de verloren Zon, die het denkvermogen vergeten heeft en niet kent.

Onmetelijke heimelijkheid

In de onmetelijke heimelijkheid kwam hij,
Waar de duisternis somber en naakt tuurt uit haar matras
En stond op de laatste gesloten onbewuste's verdieping,
Waar het Wezen onbewust van zijn gedachten sliep
En de wereld bouwde zonder te weten, wat hij bouwde.

Deze is de laatste buitenpost van de Duisternis, het geheim van de Afgrond, waar men de oorsprong kan kennen van de Duisternis in haar oorspronkelijk toestand. Daar behield hij het grote Wezen, dat in slaap lag in de duisterste kamer, die de wereld niet kende, die uit hem tevoorschijn kwam. Het Goddelijke Bewustzijn is daar veranderd in de opperste Onbewustheid.

De geheime sleutel

Daar lag de toekomst onbekend te wachten op haar uur
Daar ligt het verslag van de gedoofde sterren.

Daar, in de sluimering van de kosmische Wil
Zag hij de geheime sleutel van Natuur's verandering.

Daar is het script van de toekomst, dat zich nog moet ontfouwen, zowel als het verleden, dat vernietigd is door de stappen van de Tijd. Daar in een sluimerende kosmische Wil, die stil werkt in de natuur, vond hij de geheime sleutel voor de Natuur's verandering.

Een licht was met hem

Een licht was met hem, een onzichtbare hand
Was gelegd op de dwaling en de pijn
Tot het een huiverende extase werd,
De schok van lieflijkheid van een arm's omhelzing.

Aswapati was de Duisternis binnengegaan, terwijl hij het doodloze Licht in zijn hart droeg. De onzichtbare hand van de Genade, die werkt in die diepten, raakte de dwaling en de pijn aan in die donkere en droefgeestige werkelijkheid aan en alles werd veranderd in extase. Hij voelde zelfs daar, in die domme en stomme duisternis, de aanwezigheid van Goddelijke Liefde, die werkt in de schepping en het in Zijn handen van lieflijkheid en vreugde houdt. Hij voelde deze plotselinge lieflijke omarming van Liefde in die formidabele duisternis.

Korte weg naar hemel's poorten

Hij zag in de Nacht de Eeuwigheid's schaduwachtige sluier,
Wist dat de dood een kelder was van het huis van leven,
Voelde in destructie schepping's haastige voetstap,
Kende verlies als de prijs voor een hemelse winst
En de hel als een kortere weg naar hemel's poorten.

Daar ontdekte hij, dat de Wijsheid, die deze wereld gebouwd heeft, en de Liefde, die werkt in de diepten van de schepping, hebben de duisternis alleen toegestaan als een korte weg naar hemelser hogere staten. Nagejaagd en verstikt door de duisternis aspireren onze zielen zelfs ferventer. In deze grote reis van opstijging is de dood alleen maar een momentaan rusthuis van het leven en de Nacht is maar een sluier, die Hij zichzelf heeft opgedaan om zich te verbergen en ons te dwingen te zoeken en aspireren. Destructie is niets anders dan God, die zich haastig voortbeweegt naar een Nieuwe Schepping en verlies van het ego en zelf-wil is de prijs, die gevergd wordt door de Nacht als taks om het ware Zelf te ontdekken en de Goddelijke Wil.

Slotopmerkingen

De Goddelijke Wil is overal aan het werk en zelfs in de diepten van de duisternis kan de Goddelijke Wijsheid en Liefde gevonden worden om de schepping te verheffen en te trekken uit het Onbewuste, waar het haar wortels heeft ondergedompeld.

De Transmutatie, p. 231-232

Openingsopmerkingen

Aswapati heeft nu de sleutel gevonden voor de verandering, de sleutel, die verloren was in de Onbewustheid's diepten van de schepping. Hij heeft dat gevonden en weet nu, waar het bij de schepping allemaal om gaat en haar onvermijdelijke bestemming.

De stereotypen van Onwetendheid verbrijzeld

Toen in Illusie's occulte werkplaats
En in Onbewustheid's magische drukkerij,
Waren de formaten verscheurd van de oorspronkelijke Nacht
En de stereotypen van Onwetendheid verbrijzeld.

Met het vermogen van de ziel bracht Aswapati zich in de grot van Duisternis, de illusies, die gecreëerd werden door deze duistere Asurische Maya werden verbrijzeld, wat de waarheid binnen hen bevrijdde. De vormen en wetten van de Oernacht werden weggescheurd door het Licht van de waarheid binnenin hen.

Gemartelde vorm

Levend, ademend met een diepe spirituele adem,
Wiste de Natuur haar stijve mechanische code
En de artikelen van het gebonden ziel's contract,
Valsheid gaf aan Waarheid haar gemartelde vorm terug.

Valsheid creëert illusies door waarheden te misbruiken en perverteren. Het verdraait en vervormt het, terwijl het gefixeerde rigide vormen creëert uit zijn uitgestrekte oneindigheid. Aswapati trok nogmaals de zuivere spirituele kracht aan en voelde, dat zijn ziel bevrijd was van de dichte duisternis, waarin het zichzelf opzettelijk ondergedompeld had.

Vernietigd de wet van Pijn

Vernietigd werden de tafels van de wet van Pijn,
En in hun plaats groeiden lumineuze karakters.

De wet van Pijn, die alle schepselen kwelt, is niet tevoorschijn gekomen uit het Goddelijke. De Heer wil, dat wij vrij en gelukkig zijn, maar de acties van de Valsheid vervormen het directe antwoord van onze leden, wat geboorte geeft aan kwaad, lijden en pijn. Zijn Vermogen kan deze duistere illusie verwijderen en ons nogmaals zetten op het rechte en door de zon verlichte pad van de ziel.

De bekwame Penkunstenaar

De bekwame Pennenkunstenaar 's ongeziene vinger schreef
Zijn snelle intuïtieve kalligrafie;
Aarde's vormen werden zijn goddelijke documenten,
De belichaamde wijsheid, die het denkvermogen niet kon openbaren,
Verjaagde Onbewustheid van wereld's stemloze borst;
Herschappen waren de vaste schema's van het redenerende Denken.

Toen was Aswapati getuige van de geboorte van een nieuw Licht middenin deze duisternis. Een diepe intuïtie, die zelfs verborgen was in de kern van de duisternis, openbaarde zichzelf, terwijl het werkte in de materie. Achter deze ogenschijnlijk betekenisloze schepping stond een uitgestrekt besef, dat gehouden werd door de Wijsheid, die werkte in de diepten van de schepping. Ons denkvermogen kan niet de wijsheid vermoeden. Onze rede moet een transmutatie ondergaan van de fixatie van de menselijke rede naar de oneindige plasticiteit van de Goddelijke Rede om de wegen te begrijpen van deze Wijsheid.

Boodschap van het bovenbewuste Vuur

Door bewustzijn te wekken in inerte dingen
Legde hij aan het duistere atoom en de stomme massa
Het diamanten script op van het Onvergankelijke,
Graveerde op het schemerige hart van gevallen dingen
Een lofzang van het vrije Oneindige
En de Naam, grondslag van de eeuwigheid,
En spoorde op de ontwaakte juichende cellen
In de ideogrammen van het Onuitsprekelijke
De lyriek op van de liefde, die wacht door de Tijd
En het mystieke volume van het Boek van Zaligheid
En de boodschap van het bovenbewuste Vuur.

Dit Licht van de Waarheid, dat verborgen was in de Onbewustheid, werkte van vanbinnen om materie langzaam te ontwaken naar de Glorie van de Geest. Het ritme van de Geest, de Veda, die heimelijk in het hart van de schepping is, ontvouwde zich gedurende de lange passage van de Tijd. Vanbinnen, achter alle dingen, was de Grote Naam, de oorspronkelijke Goddelijke Vibratie, die weerklonk in de diepten van de materie en van de cellen, terwijl het de Goddelijke Liefde ontwaakte, die werkte in de Afgrond om alle dingen te trekken naar het Licht en de Waarheid en de Zaligheid. Hij las deze oorspronkelijke Veda, het verhaal van eeuwige liefde en het boek van de Zaligheid, dat liggend in het Onbewuste gevonden werd. Terwijl hij dit verborgen boek opende, dat bedekt was met het stof van de eeuwen, ontdekte hij de oorspronkelijke boodschap, de bedoeling van God in de schepping.

Slotopmerkingen

Aldus veroverde Aswapati het hart van de Nacht en vond de geheimen van de Afgrond. Vandaar ontdekte hij de Wijsheid, die werkt in het masker van de Onwetendheid en de sleutel naar Natuur's verandering.

Einde van de Heerschappij van de Nacht, p. 232. Einde van Canto Acht

Openingsopmerkingen

De heerschappij van de Nacht eindigt op het moment, dat we het zonder angst het hoofd bieden, terwijl we het Godslicht en de Liefde in ons hart dragen. De Duisternis wordt geslagen door het Licht, het masker wordt verscheurd en wat daar staat, is het gezicht van de Goddelijke Beminde, die de hel schiep als een doorgang naar een grotere Vreugde en volheid van het wezen.

De infernale Gloed stierf

Toen klopte het leven zuiver in het lichamelijke raamwerk;
De infernale Gloed stierf en kon niet langer slachten.

Hoe eindeloos het ooit zou kunnen lijken, er is altijd een einde aan de duisternis. Met het verslaan van de duisternis keerde het leven sterker en zuiverder terug in het lichaam en het wezen van Aswapati.

De Nacht verdween

De Hel spleet langs zijn enorme abrupte gevel open,
Alsof een magisch gebouw teniet werd gedaan,
De Nacht opende zich en verdween als een afgrond van droom.

De facade van de hel werd abrupt naar beneden gebracht, alsof het niets anders was dan een illusie. De nachtmerrie verdween samen met de Nacht, wat haar deuren opende naar het Licht.

Verdeeldheid hield op te bestaan

In wezen's opening, uitgehold als lege Ruimte,
Waarin zij de plaats had gevuld van de afwezige God,
Stroomde een weidse, innige en verrukkelijke Dageraad;
Geheeld werden alle dingen, die Tijds verscheurde hart had gemaakt
En droefheid kon niet langer leven in de borst van de Natuur:
Verdeeldheid hield op te bestaan, want God was daar.

De lege ruimte, de Onbewuste leegte, die gevuld was met de verschrikkingen van de diepten, was nu getuige van de uitstroming van een wijde en zaligvolle Dageraad. Alle pijn en verdriet van de diepten werd geheeld door haar aanraking, lijden kon er niet meer zijn, omdat het geheim van Eenheid werd ontdekt. De ziel verlichte het bewuste lichaam met zijn straal.

Materie en geest verenigden zich

De ziel verlichtte het bewuste lichaam met zijn straal,
Materie en geest versmolten en werden één.

Materie, gedreven door een Onbewust vermogen, opende zich nu voor het Licht en de Bewuste Kracht van het Goddelijke. Het werd een instrument voor de manifestatie van de Geest.

Slotopmerkingen

Er werd een victorie gewonnen, de victorie van het Licht over de Nacht, van Liefde over verdeling en haat, van Vrede over geweld en agitatie en strijd, van Zaligheid over lijden en verdriet en pijn.

EINDE VAN CANTO ACHT

Slotopmerkingen

Aswapati had zichzelf ondergedompeld in de donkere afgrond om de oorzaak te ontdekken van mislukking en verdriet en kwaad, die de schepping achtervolgt. Hij is de voorloper, de pionier en de taak van het voorbereiden van deze schepping voor de komst van een groter licht valt op zijn schouders. Vandaar, dat hij de kern van de Nacht binnengaat om de bron te zien van haar duistere vermogen en haar hart te openen voor het Licht. Hij verdraagt in het proces sterke aanvallen van de hel, die omhoogstromen om zijn ziel te doden. Langzaam trekken zij zich terug, terwijl zij hem steeds verder in de Afgrond trekken. Aan het eind raakt Aswapati de rotsbodem van de duisternis en daar juist op de bodem ontdekt hij de magische sleutel naar Natuur's verandering. Die sleutel is het Licht en de Liefde, die werken in de Afgrond en slaapt in de atomen en de sterren. Hij opent de deuren voor dit Licht om te verschijnen en voor deze Liefde om de afgrond te helen. Hier eindigt dit Canto, dat voor de mens hoop en belofte brengt en het lied van een uiteindelijke victorie.